

Народни приказки

Какъ Априлъ посъти Мартъ.

(Руска приказка).

Това било отдавна. Мартъ поканилъ съсъда си Априлъ на госте. Стегналъ Априлъ колата си и по-теглилъ на пътъ. Ала Мартъ пратилъ снѣгъ и мразъ. Априлъ не могълъ да продължава пътя си и се върналъ.

На слѣдната година, по сѫщото врѣме, Априлъ се наканилъ пакъ да иде на госте на Мартъ. Този пътъ си пригответилъ шейна.

Мартъ разтопилъ снѣга, рѣките прѣлѣли брѣговетѣ, и Априлъ пакъ се върналъ.

Изъ пътя го срѣща на Май. Априлъ му се оплакалъ:

— „Искамъ да ида на госте на Мартъ, а не мога — нито съ кола, нито съ шейна. Пѫтувамъ ли съ кола, завали снѣгъ; взема ли шейна, настѫпва топло врѣме, разтопява снѣга, вали дъждъ,—не може нито съ кола, нито съ шейна да се пѫтува.“

Май му казалъ:

— „Слушай моя съвѣтъ! Вземи и кола, и шейна, и лодка. Така ще можешъ благополучно да стигнешъ.“

Априлъ дочакалъ слѣдната година и направиль това, което му казалъ Май: потеглилъ съ шейна, на която натоварилъ една кола и една лодка.

Мартъ изпратилъ топло врѣме, и снѣгътъ се разтопилъ.

Априлъ веднага натоварилъ шейната и лодката върху колата и продължилъ пътъ си. Слѣдъ малко пакъ се застудило; замръзнало и завалѣлъ снѣгъ. Априлъ натоварилъ всичко върху шейната и пакъ продължилъ пѫтуването. Най-послѣ настѫпило кишовно врѣме; водата залѣла всичко, и не могло да